ANUL XXV.—No. 37.—Joui 8 Februarie 1907.

5 bani în România.—10 bani în străinătate

ABONAMENTE
ROMANIA: STRĂINĂTATE
L. 4.65 3 luni 10 lei
„ 9.15 6 luni 20 „
„ 8. Un an 40 „
Abonaţii primesc gratuit „UNIVERSUL LITERAR" colorat

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ

ANUNCIURI
Pag. III Linia corp 7 Bani 40
Pag IV „ 20
Inserţii şi reclame 1,25 linia

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
— 11, Strada Brezoianu 11, Bucureşti —

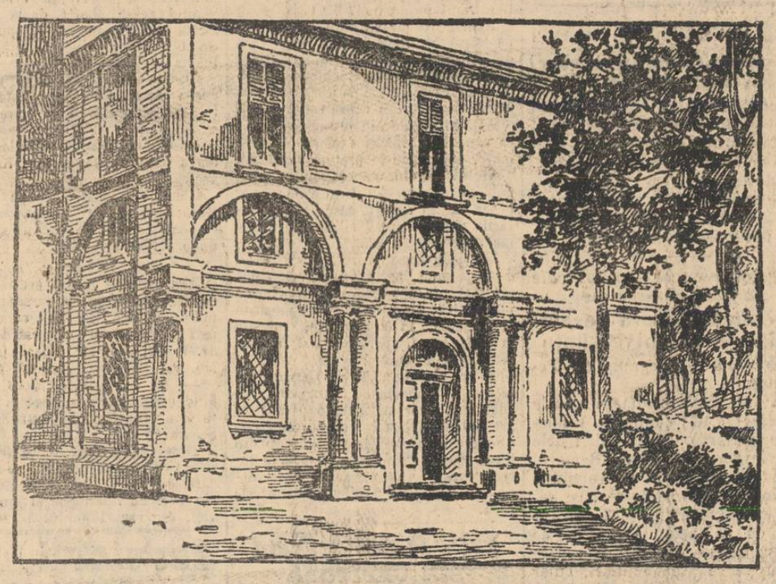

Casa în care a murit poetul italian Carducci.—(Vezi explicaţia)

Calendar pe anul 1907

Ortodox

Miercuri, 7 Februarie.—Părintele Partenie Episcopul

Catolic

Miercuri, 20 Februarie.—Elefteriu
Răs. soarelui 7,10. Ap. soar. 5,49

Bucureşti 7 Februarie.

Convenţia cu Austro-Ungaria

Am luat notă, acum cât-va timp, de un articol pe care cunoscutul economist, consilierul intim A. de Matlekovits, l'a scris în ziarul „Pester Lloyd" cu privire la negocierile pentru reînoirea convenţiei comerciale dintre ţara noastră şi Austro-Ungaria. Revenind acum, într'un nou articol pe care îl publică în ziarul vienez „Neue freie Presse, d. de Matlekovits expune următoarele:

„România, — zice d-sa, — este cea mai importantă ţară spre răsărit pentru raporturile economice ale Austro-Ungariei. Nu este numai vecina noastră imediată, ci populaţia ei e în acelaşi timp o natţune înaintată în toate privinţele şi ale cărei necesităţi în ce priveşte articolele de industrie sunt în continuă creştere, o naţiune care şi-a asimulat mai mult moravurile europene, a cărei cultură se desvoltă hotărât în sens european.

Această ţară şi acest popor sunt cu cel mai drept cuvint vrednice, ca Austro-Ungaria să caute a relua cu ele legăturile, care din nenorocire până acuma n'au prea rămas strânse, din pricina unor neînţelegeri reciproce".

Arată mai departe d. de Matlekovits cari au fost raporturile mai de demult între România şi Austro-Ungaria; cum odinioară produsele principale ale ţării îşi găseau debuşeul aproape exclusiv în Austro-Ungaria şi cum în schimb articolele industriale ale Austro-Ungariei găseau aci la noi o piaţă aproape liberă de ori-ce concurenţă.

Se reaminteşte că Austro-Ungaria a şi fost, recunoscând importanţa pieţei româneşti, care a încheiat prima convenţie comercială cu România în 1875, recunoscând prin aceasta cel puţin neatârnarea economică a principatului de pe atunci. „Din nenorocire, aceste raporturi favorabile s'au înrăutăţit încetul cu încetul până la războiul vamal".

Nu vrea să mai cerceteze d. de Matlekovits, cauzele acelui război vamal, nici ale raporturilor ce au urmat, şi cari au rămas tot nu în de ajuns de favorabile industriei austro-ungare. D-sa constată numai faptele, pe baza cifrelor, astăzi destul de cunoscute, ce arată scăderea, şi apoi stagnarea raporturilor noastre comerciale cu monarhia vecină: de unde sub regimul convenţiei de la 1875 mai bine de jumătate din importul total al României îl reprezinta importul din Austro-Ungaria, după isbucnirea rzboiului vamal, Germania a ştiut cu multă dibăcie să ocupe locul întâiu, pe care l-a păstrat apoi până în zilele noastre; abea în 1904 Austro-Ungaria ajunge să se măsoare cu Germania, ajungând la o cifră egală (29·8 la sută faţă de 29·5), în tabela statistică a importului României.

Cari sunt raporturile economice de azi şi cari vor putea fi cele de mâine, între noi şi monarhia vecină,—formează subiectul părţei a doua a articolului d-lui de Matlekovits; îl vom resuma într'un număr viitor.

DIN RUSIA

(Coresp. particulară a ziarului «Universul»)

Petersburg, 3 Februarie.

Cartea generalului Kuropatkin

La Helsingfors, în Finlanda, s'a publicat deunăzi prima dare de seamă completă a cărţii generalului Kuropatkin: „Istoria războiului ruso-japonez".

Impresia produsă aci de publicarea cărţii este enormă şi nu toată lumea aprobă pe fostul generalisim de a fi dat în vileag toate peripeţiile campaniei care a dat o atât de mare lovitură puterei ruse în Extremul-Orient.

Părea că după Liao-yang, generalul Kuropatkin trebuia să nu mai doarească de cât tăcerea şi uitarea, dar a vrut să dovedească lumei că a fost mai mult nefericit de cât nedibaciu şi că dacă n'a ştiut să învingă nici odată, este pentru că ordinele nu i-aŭ fost inteligent executate şi pentru că nu se putea bizui pe generalii cari aveaŭ un comandament în Manciuria. Bilderling avea trupe neexperimentate şi de putină încredere, soldaţii lui Orloff aŭ fugit; statul major general nu era informat de forţele şi depoziţiile duşmanului; la Mukden, generalul Kaulbars refuză să se supună ordinelor generalisimului. Kuropatkin mărturiseşte singur că istoria luptei de la Mukden nu este de cât o enumerare de greşeli, de contra-ordine, de incapacităţi şi, în consecinţă, de dezastre...

Mărturisirea e întristătoare şi cartea aceasta nu va adăoga de sigur nimic la gloria militară a Rusiei.

Sunt înfrângeri cari sunt mai glorioase de cât biruinţele, este un eroism minunat al unui pumn de oameni luptând pentru o cauză dreaptă şi în cele din urmă sdrobiţi sub număr. Nu acesta este însă cazul rusilor în Manciuria: ei aveaŭ numărul, ei aveaŭ poziţiile avantagioase. Totul a fost compromis prin incuria lor.

Toate acestea sunt foarte adevărate şi Kuropatkin a fost foarte nefericit; a fost însă şi el vinovat, căci el, ca ministru de războiu, a fost organizatorul acestei armate incapabile. In cursul campaniei a fost nevoit să se slujească de armata aşa cum el şi-o pregătise. Daca unealta era rea, Kuropatkin nu se putea învinovăţi de cât pe el însuşi şi rămâne în faţa istoriei singurul răspunzător al înfrângerilor suferite de Rusia pe câmpiile Manciuriei.

Ziarele şi Cadeţii

Comentând noul refuz al guvernului de a legaliza partidul constituţional-democrat, *Slovo* regretă procedarea aceasta anticonstituţională şi observă că dacă succesul acestui partid displace guvernului, vina e a lui care a făcut reclamă cadeţilor îndărătnicindu-se a le refuza legalizarea partidului.

„Tovarichtch" declară că acest refuz, venind în momentul în care cadeţii îşi dovedesc lealismul prin ruptura cu partidul de extrema stângă şi prin proclamarea intenţiei lor neclintite de a rămâne în cadrul opoziţiei strict legale, dovedeşte decepţia suferită de cabinetul Stolypin. Starea aceasta de lucruri dovedeşte nevoia unei apropiate răsturnări ca singur mijloc de a se eşi dintr'o situaţie fără eşire.

Kuminsky

CRONICI FEMININE

Regina-mamă Margareta Italiei asupra chestiunei feminine

Acum de curînd un colaborator al unui ziar feminin englez a intervievat pe regina Margareta a Italiei, asupra actualei mişcări feminine.

Regina-mamă a declarat următoarele:

„Eŭ sunt absolut în contra teoriei, care se numeşte în general emancipărea femeilor. Ori în ce situaţie s'ar afla o femee, datoria ei cea dintâiŭ şi cea mai sfîntă e una negativă, care constă în acea ca să nu se renunte la acele însuşiri şi calităţi, cari disting pe o femee.

„Bogată ori săracă, din clasa înaltă saŭ de jos, o femee ar trebui să fie ast-fel educată, în cât să poată purta de grijă pentru cele trebuincioase ei şi familiei. Ea nu trebue să se întovărăsască prea mult cu soţul şi să se ţină departe de viaţa politică. Ea trebue să se ferească de a-şi insufi trăsături caracteristice bărbatului.

„Femeea ideală ar putea să se nască dintr'o amalgamisare de o reservă patriarchală cu independenţă modernă. Fie că femeea studiază, învaţă, lucrează, duce o viaţă modernă, fie că rămâne acasă, tot-d'auna să privească în tată, soţul şi fratele ei un sfătuitor şi un sprijin în raporturile grele ale vieţei ei. Pentru ce? Pentru că o femee—şi aceasta rămâne ca regulă—nu poate poseda întinsa experienţă a bărbatului".

Regina Margareta iubeşte foarte mult familiile numeroase şi despre aceste s'a exprimat în modul următor:

„O femee, care este înşelată de soartă în privinţa maternităţei ei, perde cel mai mare bun al vieţei şi acea femee care se opune contra acestui ţel, care este cel mai mare al vieţei, nu poate fi achitată de un defect moral. Acele femei, cari se sperie de aceasta, le consider ca pe cele mai urgisite criminale, cari săvârşesc un afront faţă de patrie".

Olimpia

Afacerea Polonyi-Lengyel

Deputatul Zoltan Lengyel continuă în ziarul său „A nap" campania în contra guvernului pe chestia actelor prezentate Camerei de ministrul Kossuth, şi cari aŭ fost fotografiate de Lengyel. Aceste documente cuprindeaŭ sumele pe cari guvernul le-a acordat diferitelor ziare, prin intermediul direcţiei căilor ferate de Stat, pentru ca să-l sprijinească.

„Kossuth n'a prezentat, scrie Lengyel, toate actele, ci numai câte-va. O singură rugăciune am: să declare Kossuth că afară de sumele înşirate de el, cine, cât şi sub ce titlu a mai luat bani? Saŭ să declare pe cuvintul său de onoare, că în afară de aceste sume n'a mai luat nici un ziar nici un bun.

„Dar aŭ luat, şi eŭ dispun de date privitoare la ziarul care mă insultă astă-zi. De-ocamdată declar că guvernul Fejerhary în mai multe rînduri a mituit ziarul „Független Magyarorszag", (la care a fost director Zoltan Lengyel N. Red.)"

Din descoperirile făcute reese că sumele ce s'aŭ cheltuit pentru mituirea ziarelor, fac mai multe milioane. Numai ziarul „Egyetertes" a primit de la Kossuth 70.000 coroane, bine înţeles că din visteria Statului.

Ziarul „Magyar Ujsag" organul mmistrului de interne, contele Andrassy, face apel într'un articol de fond, la toţi factorii vieţei publice maghiare că mai bine să fie ascunse mişeliile, ce s'ar fi făcut, de cât destăinuindu-se să coboare morala vieţei publice maghiare în faţa străinătăţei, iar înlăuntru să stârnească desbinări tocmai acum când naţionalităţile aŭ dat asalt cu puteri unite asupra vechei constituţiuni maghiare.

Ziarele kossuthiste atacă cu furie pe Lengyel. Iată în ce termeni atacă ziarul „Független Magyarorszag" pe fostul său director:

„E prins! Se mai svârcoleşte încă, gura lui spumegătoare mai varsă încă potop de calomnii murdare. Dar nu mai face stricăciune. Infamia l'a adus pe pragul puşcăriei. Şi dacă uşile ei nu s'aŭ deschis încă este că-i apără dreptul de imunitate. In faţa opiniunei publice însă Lengyel Zoltan este mort moralicește, căci a păcătuit în contra cinstei, dar nu în contra cinstei proprii, căci de mult nu mai are cinste proprie. Domnule Lengyel! Până când judecătorii vor ajunge să pronunţe verdictul, care pentru vecie te va scoate din sinul societăţei cinstite, trebue să stăm noi odată faţă în faţă. Acum încheiăm socotelile".

Societatea ziariştilor din Budapesta va ţine la 8 Februarie o şedinţă generală extraordinară pentru ca muncitorii din presă să poată lua positiune în contra acelor bănuiri şi atacuri, la cari în timpul din urmă a fost expusă presa în totalitatea ei, precum şi colaboratorii singulatici.

CERERILE FUNCŢIONARILOR TELEGRAFO-POŞTALI

Luni, amploiaţii telegrafo-poştali din Capitală, în numer de peste 100, împreună cu cei-va delegaţi de la oficiile din provincie aŭ ţinut seara o consfătuire intimă hotărînd în unanimitate convocarea în Bucureşti a unui congres general cu delegaţii de la toate oficiile din ţară, pentru a se discuta şi decide măsurile ce trebuesc luate pentru a obţine modificarea legei actuate de organizare, introducându-se acele-cari îmbunătăţiri în starea materială a amploiaţilor.

Iată în ce se rezumă aceste îmbunătăţiri:

I) Desfiinţarea garanţiilor individuale şi înlocuirea prin o garanţie comună depusă spre fructificare la casa de credit a corpului,—întreg personalul telegrafo-poştal - telefonic contribuind cu cota-parte la formarea garanţiei comune.

II) Gradaţiunile existente la clasele de elevi, — oficianţi şi oficianţi superiori—să se transforme într'un spor normal de 10 la sută asupra salariului la fie-care 3 ani care se va adăoga până la limita salariului imediat superior.

III) Salariile să se fixeze ast-fel:

Clasa de impiegaţi auxiliari a 100 lei lunar.

Clasa de impiegaţi definitivi (elevii) a 150 lei lunar.

Clasa de oficianţi a 250 lei lunar.

Clasa de oficianţi superiori a 350 lei lunar.

Cele-l'alte funcţiuni superioare ca sub inspectori, inspectori, şefi de divizie, ingineri, etc. să se fixeze de Direcţiune după cum va crede de cuviinţă.

IV) Sporul de 10 la sută să se aplice în aceiaşi măsură şi la personalul inferior, fixându-se salariile în modul următor:

Clasa de factori auxiliari (oameni de serviciŭ, hamali, etc.), a 60 lei lunar; clasa de factori definitivi (cantonieri, etc.), a 80 lei lunar; clasa de factori-conductori (capi de factori şi de cantonieri) a 120 lei lunar; clasa de conductori (constructori, etc.), a 160 lei lunar.

V) Sporirea personalului inferior şi superior cu 10 la sută din numărul actual de la fie-care clasă.

V) Chemările peste rînd în serviciul suplimentar să se plătească cu salariul pe o zi pentru fie-care 8 ore de zi saŭ 4 ore de noapte,—orele suplimentare de noapte comptând de la 10 seara până la 6 dimineaţa.

Orele în continuare la serviciul ordinar de la 2 noaptea şi până la 6 dim., să se considere şi să se plătească ca serviciŭ suplimentar.

VII) Pentru transferările în interes de serviciŭ, să se acorde anticipat celor necăsătoriţi jumătate din salariul p'o lună şi întreg salariul, la cei căsătoriţi.

VIII) Pînă la comandarea de vagoane confortabile şi proprii pentru serviciul poştelor ambulante, să se concentreze toate vagoanele speciale de poştă la gara de Nord, să se repare cele deteriorate, „să se dubleze" cele destinate pentru curse mai importante, şi în nici un caz la poştele ambulante însoţite de amploiaţi să nu se mai îngădue vagoane de clasă cu desăvîrşire impropriĭ acestui serviciŭ.

O CUGETARE PE ZI

Cea mai mare pedeapsă a acelora cari aŭ iubit mult femeile, este a le iubi în tot-deauna.

Societatea de salvare

Când am vorbit zilele trecute de societatea de salvare, arătând realele servicii ce le va aduce, am promis că vom reveni spre a arăta organizaţia practică a acestei noui instituţii de bine-facere isvorâtă din iniţiativa d-lui dr. N. Minovici.

In primul rînd societatea are interesul să pregătească populaţia cu cunoştinţe elementare trebuincioase oricui spre a da primul ajutor semenilor—până la sosirea medicului — în caz de nenorocire.

Azi dese-ori se întâmplă ca în faţa victimei unui accident saŭ în faţa unui sinucis să ne mărginim a alerga după un medic, în loc să căutăm a fi de un folos imediat. Şi aceasta din cauza lipsei unor cunoştinţe elementare, cari ar servi mai mult de cât intervenţia târzie a medicului. Dacă vom şti cum să oprim o emoragie, cum se procedează în cazuri de otrăviri, cum se face o respiraţie artificială, cum trebue ridicat şi transportat un bolnav, etc., câte vieţi n'ar scăpa.

Scriind acestea, îmi amintesc de o întîmplare care ar fi costat viaţa a două suflete nevinovate, dacă nu s'ar fi găsit cine să le dea ajutor imediat.

Sunt vre-o 2—3 ani, două fetiţe venind de la şcoală şi jucându-se în josul cheiului Dâmboviţei, aŭ căzut în apă şi, luate de curent, aŭ fost transportate până în dreptul Morgei. Un bragagiŭ mai curagios (poate mai milos) ca mulţimea care sta pe mal, a sărit în apă şi a scos la mal pe cele două fetiţe, cari nu mai dădeaŭ nici un semn de viaţă. Lumea care se adunase în jurul celor două corpuri neînsufleţite, atrase atenţiunea d-lui dr. Minovici, care din întîmplare privea la o fereastră a institutului medico-legal. Intercsându-se de cele întîmplate, alergă la locul nenorocirei şi graţie ajutoarelor date, după mai bine de o jumătate de oră, cele două copilite reînviază.

Azi, cele două copilite sunt în viaţă mulţumită norocului că d. Minovici a aflat cazul. Alt-minteri, cum morga era în apropiere, mai mult ca sigur că cele două corpuri nevinovate ar fi stat pe masa rece a sălei de autopsie. Dacă unul din mulţimea curioşilor adunată în jurul corpurilor neînsufleţite a celor două fetiţe ar fi avut cele mai elementare cunoştinţe cum se salvează un înecat, viaţa lor nu s'ar fi datorit numai întîmplărei norocoase.

Acest caz e un exemplu viŭ de câte orî ne scapă ocaziunea de a fi cu adevărat folositori semenilor. Şi să nu se creadă că e nevoe de cine ştie ce cunoştinţe. In zece lecţiuni orî-cine îşi poate procura o adunare de cunoştinţe simple şi practice, putând servi să ne protejăm şi pe noi înşine şi să ajutăm pe semenii noştri.

De aceea o parte însemnată a activităţei societăţei de salvare va fi îndreptată în această direcţie. In acest scop, o şcoală numită „Samaritană" va începe să funcţioneze în curând, posibil chiar la începutul lunei viitoare. Zece tineri medici aŭ promis că vor da concursul lor dezinteresat pentru ca şcoala aceasta să dea roade bune.

Activitatea şcoalei se va rezuma în 10 conferinţe care se vor ţine prin diferite centre ale Capitalei, în localuri de şcoli, prin care se vor arăta în mod practic, cu experienţe, cari sunt ajutoarele de dat în cazuri de fracturi, cum se opreşte o emoragie, cum se dă un ajutor în caz de asfixie, cum se procedează până la sosirea medicului în cazuri de otrăviri cu diferite substanţe, cum trebuesc distribuite medicamentele, cum se ridică şi se transportă un bolnav, etc.

Conferinţele se vor ţine prin rotaţie, adică în fie-care Duminecă se vor trata cele 10 subiecte în diferite mahalale, în aşa mod că în 10 Duminici în acelaşi local se vor trata cele 10 subiecte.

Tot aceste cunoştinţe vor fi predate personalului C. F. R., poştei, lucrătorilor din fabrici şi ateliere, prin şcoli, prin cazărmi, etc. Cu modul acesta aproape toţi vor deveni auxiliari importanţi ai societăţei de salvare, şi vor şti să dea un prim ajutor până la sosirea unui medic.

In străinătate, mai ales în Germania şi Elveţia, aproape în fie-care comună există şcoli de acest fel.

La noi de puţin timp la spitalul Colţea se predaŭ doamnelor din înaltă societate ast-fel de cursuri de către d. dr. general Demostene. Societatea de salvare va preda aceste cunoştinţi marelui public, care vine mai des în contact cu nenorocirile zilnice.

De sigur că atunci când se vor anunţa aceste cursuri gratuite, cetăţenii se vor grăbi să asiste adunându-şi ast-fel cunoştinţe cari le sunt necesare şi lor şi semenilor.

P Botzan.

Casa în care a murit poetul italian Carducci

— Vezi ilustraţia —

Ilustraţia noastră de astăzi reprezintă o vedere a casei din Bolonia, în care a încetat din viaţă zilele trecute, marele poet italian Giosue Carducci. Această casă a fost dăruită poetului de către regina mamă Margareta a Italiei, cu condiţie ca după moarte, să fie un monument naţional, în care să se înfiinţeze un muzeŭ al operei poetului Carducci.

INTERVIEW

cu d. profesor d-r Noorden

Se ştie că de două zile d. prof. dr. Noorden din Viena se află în Capitală, chemat spre a-şi da îngrijirile doamnei general Lahovari, care e suferindă.

Eri, eminentul profesor a fost invitat la palat unde a luat dejunul.

Cu această ocasie d-sa a examinat din noŭ starea sanitară a iubitului nostru Suveran.

* * *

Dornd a afla rezultatul acestuĭ examen medical, ne-am adresat insuşi d-lui prof. dr. Noorden.

Abia ne dusesem pe la orele 4 la hotel Bulevard, unde ştiam că a tras, când celebrul medic vienez sosi într'un cupeŭ.

Profesorul Noorden e o persoană cu o înfăţişare foarte distinsă.

Inalt, robust, d-sa pare a avea vr'o cinci-zeci de ani. E roş la faţă şi poartă ochelari. După ce îşi primi de la portar voluminoasa-i corespondenţă, începu să urce cu paşi sprinteni scările spre a ajunge în etajul al doilea unde îşi are locuinţa.

* * *

D. prof. dr Noorden e foarte gentil şi îndatoritor, ca orî-ce persoană cu adevărat cultă.

D-sa a bine-voit să mă primească imediat ce m'am anunţat.

Aflând că veneam să mă interesez de starea de sănătate a M. S. Regelui, paru foarte încântat şi-mi spuse următoarele:

— *Sunt fericit comunicându-vă că sunt foarte satisfăcut de starea în care am găsit pe M. S. Regele; Majestatea Sa e pe deplin restabilit şi e cu mult mai sănătos şi mai puternic chiar ca acum doui ani.*

— Aşa dar, domnule profesor, orî-ce primejdie e înlăturată?

— Negreşit, de oare-ce Suveranul e pe deplin restabilit. Nu rămâne, bine înţeles, de cât primejdiile inerente vârstei sale.

Dar, repet, am găsit pe Suveran într'o stare de sănătate care m'a satisfăcut în ultimul grad.

Majestatea Sa va mai putea trăi în deplină sănătate anî îndelungaţi, spre fericirea ţărei Sale.

— Când plecaţi, domnule profesor.

— Chiar azi, peste o oră.

* * *

Eminentul profesor îşi făcea pregătirile de drum, pe când în coridor aşteptau mai multe persoane cari doreaŭ să obţină o consultaţie.

Mi-am luat concediŭ de la ilustrul profesor, urându-i călătorie bună şi mulţumindu-i pentru relaţiile ce a bine-voit să-mi dea cu privire la sănătatea Suveranului şi pe cari mă grăbesc a le reda cititorilor noştri.

Mestugean.

DIN ASIA MICĂ

(*De la corespondenţii nostri part.*)

Beyruth, 1 Februarie.

Sunt de două luni în acest oraş şi încă nu m'am luminat de tot ce se petrece în această parte a împărăţiei turceşti.

De un lucru numai m'am putut convinge că imensul stat otoman linceşte într'un complect întuneric, şi că e departe timpul când se va putea număra printre naţiunile civilisate.

Beyrutul, cel mai important port după coasta Syriei, este centru comercial însemnat, şi în contact prin calea maritimă cu tot Occidentul.

Nimic de văzut în acest oraş oriental, şi nimic de admirat de cât murdăria tradiţională a oricăruĭ centru cât de însemnat din imperiul Otoman.

In special aci din cauza stradelor nepavate şi rău întreţinute, prafuł pe timpul uscat, şi noroiul pe timp ploios sunt o calamitate pentru populaţiunea care nu are cui să se plângă, căci administraţie sistematică nu există, deci veniturî are din belsug. Domneşte o complectă anarhie. Toţi jefuesc în toate părţile. Nimeni nu se interesează pentru binele public, într'un cuvînt e o ţară în pradă.

Siguranţa pentru viaţă şi avut este ilusorie, căci poliţie organizată nu există. Paza oraşului este încredinţată aşa zişilor jandarmi, cari ţi fac serviciul mai cu seamă în timpul nopţii, prin colţurile cafenelelor.

Criminalii şi deliquenţii petrec foarte bine aici, căci dacă dă cevа poliţiei, nu sunt supăraţi de nimeni, afară dacă sunt supuşi străini şi sunt ceruţi de consulatele respective.

Cauza care mă face să scriu aceste rânduri este că Beyruthul ar fi o piaţă bună pentru desfacerea unor produse româneşti, cum de exemplu: făina, (care se aduce în puţină cantitate din Brăila), lemnărie de construcţie, benzină, cimentul, cărămida refractoră şi alte articole de teracotă, care se importă din Franţa în mari cantităţi.

Intre altele observ că Beyrutul este lipsit cu desăvârşire de „architecţi"; este numai unul singur, un german, şi acesta venit de curând.

Lucrări sunt destule, şi ar găsi frumoase ocupaţiuni absolvenţii şcoalei de arhitectură din ţară; e de ajuns să cunoască limba franceză ca să poată trăi bine aici, de oare-ce populaţiunea fiind mai mult arabă şi francezofilă, tineretul îşi face studiile în institutele franceze, ţinute de jesuiţi, de unde şi cea mai mare parte din arabi sunt catolici.

Afară de architecţi este completa lipsa de muzicanţi. Un pianist măcar nu se găseşte.

Mulţi din muzicanţii din ţară venind aci, nu numai ar putea trăi bine dar ar face şi bani, fiind bine plătiţi.

Clima e foarte sănătoasă fiind oraşul situat pe dealurile de la poalele muntelui Liban.

De vr'o două săptămâni ploua în continuŭ, când dintr'o dată temperatura s'a schimbat, ploaia a încetat, a început să ningă, dar fără putere; nopţile sunt geroase, apa a îngheţat pe străzi, un fenomen pentru Beyrutieni, cari nu-şi aduc aminte de aşa iarnă.

Gerul acesta e cam dăunător plantaţiunilor şi semănăturilor.

Liban.

Construirea liniei ferate Ploeşti-Târgovişte

Ploeşti 6 Februarie

Intrunire amânată

Dumineă, consiliul judetean de Prahova urma să se intrunească în sesiune extra-ordinară, având de rezolvit construirea liniei ferate Ploeşti-Târgovişte şi darea în exploatare a liniei ferate Ploeşti-Vălenî. Insă neputându-se aduna numărul de membri cerut de lege, şedinţa nu s'a putut ţine.

Pentru construirea acestei linii, ce va cuprinde din judeţul Prahova 30 de kilometri, a făcut oferta casa Marmorosch Blanck et comp. din Bucureşti, în condiţiunile următoare:

Se obligă să construiască această linie în toată întregimea ei, sub supravegherea serviciului technic al ministerului lucrărilor publice. In timpul cât vor dura lucrările, ori care ar fi această durată, nu pretinde nici un procent la capitalul întreluinţat. După recepţiunea lucrărilor numita casă cere ca judeţul (saŭ judeţele) să emită bonuri pentru capitalul întrebuinţat, pentru care să-i plătească un procent de 5 la sută pe an.

Linia Ploeşti-Vălenî

Relativ la linia Ploeşti-Vălenî, osebit de amănuntele ce am dat într'una din corespondenţele precedente, mai adaog următoarele:

Societatea, care a ofertat pentru luarea ei în exploatare, consimte ca după 30 ani, dacă ministerul ar pretinde, se obligă ca să-i predea exploatarea. Intr'o asemenea eventualitate, ministerul acordă jud. 1500 lei de chilometru şi plata anuităţei, de 3 şi jum a împrumutului de 2 milioane, şi aceasta în timp numai de 20 ani.

Prahoveanul.

CURIER JUDICIAR

(TRIBUNALELE MILITARE)

Scandalul din Constanţa

Am publicat la timp despre un scandal provocat într'o berărie din Constanţa de către tinerii Pericli Socrate, Teodoru Gheorghe şi Ciciancpol Gheorghe.

Aceştia, fiind beţi, aŭ insultat pe d. locot. Căluneanu şi aŭ rostit cuvinte injurioase la adresa armatei.

Cum doi dintr'inşii, şi anume Pericli Socrate şi Teodoru Gheorghe sunt încă soldaţi concediaţi, ei aŭ fost daţi în judecata consiliului de războiu pentru insultă adusă superiorului. De asemenea a fost dat judecăţii şi Cicianopol, ca complice.

Judecarea acestuĭ proces a venit eri înaintea consiliului de războiu al corpului II de armată. Inculpaţii s'aŭ prezentat asistaţi de d-nii adv. locot. Al. Teodorescu şi maior Manolescu.

La interogatorul ce li s'a luat, ei aŭ declarat că n'aŭ adresat nici un cuvînt injurios la adresa armatei române. Recunosc însă că aŭ avut o altercaţie cu d. locot. Căluneanu.

Inainte de a discuta fondul, d. maior Manolescu a cerut consiliului ca să'şi decline competinţa de a judeca această afacere, întru cât nu se constată cu nimic că insulta adusă d-lui Căluneanu a fost cu ocazia saŭ din cauza serviciului militar, aşa cum se prevede în lege.

Acest incident a fost susţinut şi de d. adv. Teodorescu, spunând că această afacere e de competinţa judecătoriei de ocol.

D. comisar regal maior Cireşeanu, a combătut incidentul.

Consiliul, după o lungă deliberare, a admis incidentul ridicat de apărare şi şi-a declinat competinţa de a judeca afacerea.

TRIBUNALELE CIVILE

Crima de la Ghimpaţi (Ialomiţa)

Prin luna August anul trecut ţiganii Firică Sandu şi Costache Dreptu aflându-se la secerat pe moşia Ghimpaţi din jud. Ialomiţa, dintr'un lucru de nimic s'aŭ luat la ceartă şi în urmă la bătae.

Firică Sandu într'un moment de furie a levit cu o sapă, în cap, pe adversarul său.

Acesta a căzut jos scăldat în sânge şi fiind dus la spital, după două zile a murit.

Pentru această faptă, de şi calificată de crimă, Firică Sandu a fost trimis în judecata tribunalului de oare-ce, după declaraţia luĭ, în momentul crimeî, ar fi fost minor.

Tribunalul de Ialomiţa însă, constatând că el era major, şi-a declinat competinţa de a judeca afacerea.

Cursul justiţieî fiind ast-fel întrerupt parchetul general a cerut Curţii de casaţie ca să hotărască care instanţă trebue să judece această afacere.

Curtea de casaţie a hotărît eri că afacerea e de competinţa Curţii cu juraţi.

Pătania unuĭ ofiţer bulgar

Sub acest titlu am mai publicat că acum două ani un ofiţer bulgar, numit Ivan Şreboff, din Silistra, s'a adresat registratorului Petre Popovici, de la poliţia din Călăraşi, ca să-i facă formalităţile necesare spre a se putea căsători la noi în ţară cu o fată cu care în Bulgaria nu se putea căsători din causă că n'avea dota cerută de lege.

Popovici promiţându-i să facă aceasta în schimbul unei sume de bani, ofiţerul i-a trimis îndată suma cerută.

După câte-va săptămâni de la primirea banilor, Popovici a scris ofiţerului ca să vină îndată la Călăraşi, împreună cu logonica luĭ, spre a-şi celebra căsătoria, căci el a îndeplinit toate formalităţile cerute de lege.

In realitate el n'a făcut nici o formalitate.

In urma acesteĭ scrisori, ofiţerul venind în Călăraşi, Popovici îi spune că formalităţile pentru căsătorie le-a făcut pentru comuna Roseti-Volnaşi, deci el trebue să se ducă acolo ca să se căsătorească.

Ofiţerul, împreună cu logodnica luĭ, cu mai multe rude de ale sale şi cu Popovici aŭ şi plecat îndată la Roseti-Volnaşi.

Ajunşi aci, ajutorul de primar Simion Ceauşescu, cu care Popovici se înţelesese mai d'inainte, a celebrat căsătoria, chiar în casă la el, şi fără să se fi îndeplinit formalităţile cerute de lege.

Ba mai mult, pentru ca să facă pe ofiţer să creadă că în adevăr a fost căsătorit, aŭ adus şi pe preotul Ilie Ionescu din localitate, care a săvârşit căsătoria religioasă.

După cât-va timp ofiţerul aflând că a fost victima unor escroci, a reclamat contra lor autorităţilor noastre care i-aŭ dat judecăţii şi aŭ şi fost condamnaţi.

Popovici e condamnat la 7 luni închisoare, ajutorul de primar, Ceauşescu, la o lună iar preotul la 100 lei amendă. Preotul a fost condamnat numai pentru că a celebrat căsătoria religioasă fără a i se prezenta dovadă că s'a celebrat căsătoria civilă.

Contra sentinţei condamnatoare toţi inculpaţii aŭ făcut recurs, care a fost respins eri de secţia II-a a curţii de Casaţie.

Recursul a fost respins ca neîntemeiat.

Afacerea fostuluĭ grefier Codrescu de la cab. 2 al trib. Ilfov

Se ştie că I. C. Codrescu, fost grefier la cab. 2 de instrucţie al trib. Ilfov, a fost arestat acum câte-va zile spre a-şi face osînda de 2 anî la care fusese condamnat acum 6 anî. Codrescu, în calitate de grefier, a sustras mai multe sume de banî ce îi eraŭ daţi în conservare ca corpuri-delicte şi apoi a dispărut.

Imediat după arestare, el a făcut contestaţie la executarea mandatului de arestare pe motiv că pedeapsa e prescrisă întru cât aŭ trecut mai mult de 5 anî de la pronunţarea sentinţei rămasă deânitivă.

Secţia II a trib. Ilfov, judecând eri această contestaţie, a admis'o şi a dispus ca Codrescu să fie pus în libertate.

ŞTIRI DIN STREINATATE

— Prin poştă —

*** In primăvara aceasta se va deschide la Berlin, după cum am mai spus, o expoziţie internaţională de sport.

Intre expozanţi se află şi regele Wilhelm de Würtemberg, care va expune o colecţiune preţioasă de sănii istorice.

*** Locotenentul prusian baron de Oettinger, şi nepot al generalului de Oven, a căzut de pe cal la o manevră, rămâind mort pe loc.

*** Proprietarul yacht-ului indian „Punjab", din Lahora, a fost osândit la doui anî închisoare şi o mare amendă, şi directorul la şase luni închisoare şi amendă, pentru că aŭ îndemnat poporul la ură contra guvernului şi europenilor.

*** „Russische Correspodenz" din Berlin publică o scrisoare din Petersburg, în care se dovedeşte că marii proprietari nobili nu plătesc de anî de zile birurî pe când ele eraŭ încasate cu forţa de la ţărani. In trecut cel puţin nu se puteaŭ secfestra ţăranilor uneltele agricole de primă necesitate astă-zi însă li se ia totul.

*** Ziarul „Ecoul Chinei" sosit deunăzi la Marsilia, publică următoarele:

Revoltaţii societăţii sediţioase „Cei doui balauri", amenincă din noŭ cu răzvrătirea. Se zice că numărul lor este impunător şi că ei amenincă să dea foc tuturor bisericilor catolice din provincia Tse-Kiang.

*** In primăvara aceasta se va ţine la Mannheim în Germania o expoziţie artistică internaţională, în legătură cu o expoziţie germană de horticultură.

*** De la 1 Aprilie toate bateriile de câmp din Germania vor avea tunuri cu recul.

In acelaşi timp se va introduce un noŭ cartuş unitar şi se vor alcătui pentru artileria de campanie un noŭ regulament de tir şi un noŭ regulament de exerciţii.

*** In ziua de 3 Februarie s'aŭ depus în Camera comunelor următoarele proiecte de legi foarte însemnate, şi anume: Acelea privitoare la întrebuinţarea obligatorie a sistemului metric, la ziua de lucru de 8 ore în minele de cărbuni, la pensiî de acordat lucrătorilor, la proprietatea funciară irlandeză şi la dreptul de vot al femeilor.

*** Fiul marelui scriitor rus Tolstoi a fost dat judecăţii sub învinuirea de înaltă trădare, fiind-că a dat să se tipărească ultimul pamflet politic al tatălui seŭ.

*** Isbucnind o ceartă între lucrătorii negri şi cei albi, întrebuinţaţi la construirea liniei ferate de lângă Ranoke (Statul american Virginia), ei s'aŭ bătut toată ziua.

Negrii aŭ învins pe albi.

Aŭ fost vr'o 12 morţi.

*** Un licecan de 17 anî, anume Nicolae Karaus, a ucis la Sibiŭ, pe o tinără văduvă, anume d-na Preszka, la care sta în gazdă de mai mulţi anî şi care, de vr'o 2 anî, ajunsese amanta sa.

Deunăzi, liceeanul, care era foarte gelos, observă că d-na Preszka îl înşela. Hotărî deci să se răzbune şi-i implântă un cuţit în gâtlej.

Nefericita a murit după câte-va minute. Karaus a fost arestat.

STAREA SANITARĂ A CAPITALEI

O stare înfloritoare.—Scăderea mortalităţeî.—Serviciul etuvelor.—Ce spune d. Nicu?

Rezistenţa microbilor

De câte-va luni încoace, starea sanitară a Capitalei s'a îmbunătăţit simţitor. Nu mai bintue epidemiile, cari seceraŭ în anii trecuţi vieţi, răspândind doliul în familiî.

Spre a culege aceste ştiri atât de îmbucurătoare, nu ne-am adresat serviciului sanitar al primărieî ca să nu facem pe cititor să spuie poate că acest serviciŭ ar fi fost înclinat să vadă lucrurile în culori cevа mai trandafirii de cât acelea ale strictei realităţi.

Intâmplarea a făcut ca alaltă-ieri să ne întâlnim cu